A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2017. január 11.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Halászat — 1380/2013/EU rendelet — 1367/2014/EU rendelet — Érvényesség — Halászati lehetőségek — Elővigyázatossági megközelítés — A halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elve — Az arányosság elve — Az egyenlő bánásmód elve — Gránátoshal és észak-atlanti gránátoshal”

A C-128/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2015. március 13-án

a **Spanyol Királyság** (képviselik: A. Rubio González és L. Banciella Rodríguez-Miñón, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino és F. Florindo Gijón, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouquet, I. Galindo Martín és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. május 11-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. július 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve spanyol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelével a Spanyol Királyság az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2015. és 2016. évre történő meghatározásáról szóló, 2014. december 15-i 1367/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 366., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 57., 18. o.) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben az Európai Unió Tanácsa túllépett a mérlegelési jogkörének keretein azzal, hogy két gazdálkodási övezetben, nevezetesen az „5B67” és a „8X14” övezetben az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének megsértésével és anélkül állapította meg a gránátoshalra (*Coryphaenoides rupestris*, angolul „Roundnose grenadier”) és az észak-atlanti gránátoshalra (*Macrourus berglax*, angolul „Roughhead grenadier”) vonatkozó teljes kifogható mennyiséget (a továbbiakban: TAC), hogy figyelembe vette volna a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvét.

Jogi háttér

Az 1380/2013/EU rendelet

2 A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 354., 22. o., helyesbítés: HL 2016. L 357., 17. o., a továbbiakban: KHP-rendelet) a közös halászati politika (a továbbiakban: KHP) által elérni kívánt célkitűzések megvalósítására irányuló rendelkezéseket tartalmaz.

3 A KHP-rendelet (4), (6), (10) és (24), valamint a (34)–(36) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(4) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek hozzájáruljanak a hosszú távú környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatósághoz. Magában kell foglalnia az Unióban forgalmazott termékek nyomon követhetőségének, biztonságosságának és minőségének biztosítását célzó szabályokat. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia továbbá a termelékenység növekedéséhez, a halászati ágazat – ideértve a kisüzemi halászatot is – megfelelő életszínvonalához és a stabil piacokhoz, valamint gondoskodnia kell az élelmiszer-ellátás elérhetőségéről, és arról, hogy az áruk észszerű áron jussanak el a fogyasztókhoz. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az Európa 2020 stratégiához (az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája), és elő kell segítenie az abban foglalt célok megvalósulását.

[…]

(6) [a] […] nemzetközi jogi okmányok elsősorban állományvédelmi kötelezettségeket határoznak meg, többek között a következőket: olyan állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségek, amelyek mind a nemzeti joghatóság alá tartozó területek, mind pedig a nyílt tengerek tekintetében a tengeri erőforrásoknak a maximális fenntartható hozamot eredményező szinteken történő fenntartására vagy ilyen szintekre történő helyreállítására irányulnak; együttműködés más államokkal e cél elérése érdekében; az elővigyázatossági megközelítés széles körű alkalmazása a halállományok védelme, kiaknázása és a velük folytatott gazdálkodás vonatkozásában; az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések

összeegyeztethetőségének biztosítása a különböző joghatóságok alá tartozó tengeri területeken előforduló tengeri erőforrások esetében; a tengerhasznosítás más jogszerű formáinak kellő figyelembevétele. […]

[…]

(10) A tengerek biológiai erőforrásait fenntartható módon, az elővigyázatos [helyesen: elővigyázatossági] megközelítésen alapulva kell kiaknázni – amely a Szerződés 191. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett elővigyázatossági alapelvből ered –, a rendelkezésre álló tudományos adatok figyelembevételével.

[…]

(24) A többéves terveknek lehetőleg ki kell terjedniük több állományra, amennyiben ezeket az állományokat közösen aknázzák ki. E terveknek kell képezniük az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásának keretét, továbbá egyértelmű időtervet, valamint az előre nem látható fejleményekre vonatkozó óvintézkedéseket kell megállapítaniuk. A többéves terveket továbbá pontosan meghatározott gazdálkodási célokra kell alapozni az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásához való hozzájárulás [helyesen: az érintett állományok fenntartható kiaknázásához és a tengeri ökoszisztémák védelméhez való hozzájárulás] érdekében. Az említett terveket a tanácsadó testületekkel, a halászati ágazat szereplőivel, tudományos szakértőkkel, valamint a halászati gazdálkodásban érdekelt más érintett felekkel konzultálva kell elfogadni.

[…]

(34) A fogási vagy a halászati erőkifejtésre vonatkozó korlátok felállításával kell biztosítani azon állományok maximális fenntartható hozamot eredményező kiaknázását, amelyekre vonatkozóan nem készült többéves terv. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, a halászati gazdálkodást hozzávetőleges paraméterek alkalmazásával kell végezni.

(35) Tekintettel a halászati ágazat bizonytalan gazdasági helyzetére és bizonyos part menti közösségek halászattól való függésére, a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztásával gondoskodni kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásáról, mégpedig oly módon, hogy az elosztáskor az állományok kiszámítható része jusson az egyes tagállamoknak.

(36) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitásának – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítania kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halászattól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt az 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás […] megállapította.”

4 A KHP-rendelet 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának előírása szerint a KHP kiterjed „a tengerek biológiai erőforrásainak védelm[ér]e, valamint az ezeket kiaknázó halászati tevékenységek és flották irányítás[ár]a”.

5 A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A közös halászati politika keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.

[…]”

6 Ugyanezen rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében a KHP keretében elfogadott intézkedések meghatározása megfelel „a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeknek”.

7 A KHP-rendelet „Fogalommeghatározások” című 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

»elővigyázatossági megközelítés a halászati gazdálkodás vonatkozásában«: az ENSZ halállományokról szóló megállapodásának 6. cikkében foglaltak értelmében vett olyan megközelítés, amely szerint a megfelelő tudományos adatok hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy a függő fajok, valamint a nem célfajok és környezetük védelmére vonatkozó állománygazdálkodási intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának”.

8 Az említett rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megszövegezése a következő:

„E rendelet alkalmazása során a Bizottság konzultál a megfelelő tanácsadó és tudományos testületekkel. Az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a HTMGB [Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság] és egyéb tanácsadó testületek által készített jelentések, tanácsadó testületektől kapott szakvélemények és a tagállamok által a 18. cikk alapján készített közös ajánlások figyelembevételével kell elfogadni.”

9 Ugyanezen rendelet 16. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását. Az új halászati lehetőségek elosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.

(2) Amikor egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik azon az alapon, hogy az első évben és az azt követő években az adott állomány visszadobása már nem engedélyezett.

(3) Amennyiben az új tudományos eredmények [helyesen: bizonyítékok] azt igazolják, hogy egy adott állományra meghatározott halászati lehetőségek jelentős mértékben eltérnek az állomány valós állapotától, a közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel rendelkező tagállamok indokolással ellátott kérelmet nyújthatnak be a Bizottsághoz annak céljából, hogy tegyen javaslatot ezen eltérés enyhítésére, a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések tiszteletben tartása mellett.

(4) A halászati lehetőségeket a 2. cikk (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, a 9. cikk (2) bekezdésével és a 10. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban megállapított mennyiségi céloknak, időkereteknek és rátáknak megfelelően.

[…]”

10 A KHP-rendelet 25. cikke – amely az említett rendeletnek „A halászati gazdálkodás tudományos alapja” című V. részében található – a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok – az adatgyűjtés területéhez kapcsolódóan elfogadott szabályokkal összhangban – a halászati gazdálkodáshoz szükséges biológiai, környezetvédelmi, technikai és társadalmi-gazdasági adatokat összegyűjtik, kezelik és elérhetővé teszik a végfelhasználók számára, beleértve a Bizottság által

kijelölt szerveket is. Ezen adatok megszerzése és kezelése támogatható az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból (ETHA) egy jövőbeni, a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozóan a tenger- és halászati politika pénzügyi támogatásának feltételeit megállapító uniós jogi aktusnak megfelelően. A szóban forgó adatok főleg a következők értékelését teszik lehetővé:

a) a tengerek kiaknázott biológiai erőforrásainak állapota;

b) a halászat szintje és a halászati tevékenységeknek a tengerek biológiai erőforrásaira és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatása; valamint

c) az uniós vizeken belüli és azokon kívüli halászat, akvakultúra- és feldolgozóágazat társadalmi-gazdasági teljesítménye.

(2) Az adatok gyűjtésének, kezelésének és felhasználásának az alábbi elveken kell alapulnia:

a) pontosság és megbízhatóság, valamint az adatgyűjtés időben történő elvégzése;

b) koordinációs mechanizmusok alkalmazása a különböző célok érdekében történő párhuzamos adatgyűjtések elkerülésére;

c) az összegyűjtött adatok biztonságos tárolása és védelme számítógépes adatbázisokban, valamint adott esetben az adatok nyilvános hozzáférhetősége, összesített formában is, így garantálva azok bizalmas jellegét;

d) a Bizottság vagy az általa kijelölt szervek hozzáférése az összegyűjtött adatok feldolgozására használt nemzeti adatbázisokhoz és rendszerekhez az adatok meglétének és minőségének ellenőrzése céljából;

e) a vonatkozó adatoknak és az adatok megszerzésére használt módszereknek a halászati ágazatra vonatkozó adatok tudományos elemzésében kutatási vagy állománygazdálkodási szempontból érdekelt szervek és bármely egyéb érdekelt fél részére időben történő rendelkezésre bocsátása, kivéve azon eseteket, amikor az alkalmazandó uniós jog értelmében adatvédelemre és titoktartásra van szükség.

(3) A tagállamok évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak nemzeti adatgyűjtési programjaik végrehajtásáról, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé teszik.

A Bizottság – a tudományos tanácsadó testületével, valamint adott esetben az érintett nemzetközi tudományos testületekkel és az azokkal a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel folytatott konzultációt követően, amelyekben az Unió szerződő félként vagy megfigyelőként vesz részt – értékeli az adatgyűjtésről szóló éves jelentést.

(4) A tagállamok biztosítják a halászati gazdálkodással kapcsolatos tudományos adatok – többek között a társadalmi-gazdasági adatok – összegyűjtését és kezelését szolgáló nemzeti koordinációt. Ebből a célból a tagállamok kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartót és évente nemzeti koordinációs megbeszélést szerveznek. A Bizottságot tájékoztatják a nemzeti koordinációs tevékenységekről és meghívják a koordinációs megbeszélésekre.

[…]”

Az 1367/2014 rendelet

11 Az 1367/2014 rendelet (3)–(7) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(3) A Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az valamennyi tagállamnak viszonylagos stabilitást biztosítson minden állomány halászata, illetve minden halászati tevékenység végzése tekintetében, továbbá kellően figyelembe vegye a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célkitűzéseit.

(4) A [TAC-okat] a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is, különös tekintettel az érintett regionális tanácsadó testületek ülésein elhangzottakra.

(5) A halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük a nemzetközi megállapodásokkal és a nemzetközileg elfogadott elvekkel – ilyenek például a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok […], valamint a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó 1995. évi ENSZ-megállapodás és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó 2008. évi nemzetközi ENSZ FAO-iránymutatásokban részletesen meghatározott gazdálkodási elvek –, amelyek szerint a szabályozó hatóságoknak különösen óvatosan kell eljárniuk olyan esetekben, amikor a rendelkezésre álló információ bizonytalan, nem megbízható vagy pontatlan. A megfelelő tudományos információk hiányára mindenesetre nem lehet hivatkozni a védelmi és gazdálkodási intézkedések elhalasztásának vagy elmulasztásának okaként.

(6) A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) […] által kibocsátott legutóbbi szakvélemények kiemelik, hogy a mélytengeri állományok többségének halászata nem fenntartható, valamint hogy a szóban forgó állományok fenntarthatóságának biztosítása érdekében a rájuk vonatkozó halászati lehetőségeket tovább kell csökkenteni mindaddig, amíg az állományok méretének alakulása nem mutat pozitív tendenciát. Az ICES ezenkívül azt is javasolta, hogy az atlanti tükörhal célzott halászatát valamennyi területen be kell tiltani, és ugyanez a helyzet a nagyszemű vörösdurbincs és a gránátoshal bizonyos állományainak esetében is.

(7) A gránátoshal négy állománya tekintetében az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság legfrissebb tudományos szakvéleménye és megbeszélései alapján úgy tűnik, hogy e faj fogásait gyakran tévesen, észak-atlanti gránátoshalként jelentik. Ezért ebben az összefüggésben indokolt egyetlen TAC-ot meghatározni a két faj fogásaira úgy, hogy a fogások jelentése mindazonáltal fajonként történjen.”

12 Az 1367/2014 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »uniós halászhajó«: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és nyilvántartásba vételére az Unióban került sor;

b) »uniós vizek«: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek, kivéve a Szerződés II. mellékletében felsorolt területekkel szomszédos vizeket;

c) »teljes kifogható mennyiség« (TAC): az egyes halállományokból évente kifogható és kirakodható mennyiség;

d) »kvóta«: a teljes kifogható mennyiségnek az Európai Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada;

e) »nemzetközi vizek«: az egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatóságához sem tartozó vizek.”

13 Az említett rendelet mellékletének 2. részében szerepelnek a teljes kifogható mennyiségek a különböző területek és fajok szerinti bontásban. A gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal tekintetében a halászati lehetőségeket a két fajra vonatkozó közös TAC-ban határozták meg. A jelen esetben a vonatkozó TAC-okat a következőképpen állapították meg:

– az 5B67 gazdálkodási övezetben: 4010 tonna a 2015-ös évre és 4078 tonna a 2016-os évre; a gránátoshal kirakodása a két eset egyikében sem haladhatja meg a tagállamok kvótájának 95%-át.

– a 8X14 gazdálkodási övezetben: 3644 tonna a 2015-ös évre és 3279 tonna a 2016-os évre; a gránátoshal kirakodása a két eset egyikében sem haladhatja meg a tagállamok kvótájának 80%-át.

14 Az első övezet tekintetében Spanyolország kvótája a 2015-ös évben 65, míg a 2016-os évben 66 tonna volt. A második övezet tekintetében Spanyolország kvótája a 2015-ös évben 2617, míg a 2016-os évben 2354 tonna volt.

A jogvita előzményei

15 A Tanács és a Bizottság észrevételeiből kitűnik, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal két olyan mélytengeri halfaj, amelyek szabad szemmel csak fejformájuk alapján különböztethetők meg. Amint az e fajhoz tartozó halak fejét eltávolítják, és a halakat lefagyasztják, gyakorlatilag lehetetlen megkülönböztetni őket.

16 A Bizottság rámutat, hogy a gránátoshal a két érintett gazdálkodási övezetben célzott fajok közé tartozik, valamint hogy annak halászatát 2003 óta uniós szinten megállapított TAC szabályozza. Ezen intézmény hozzáteszi, hogy az észak-atlanti gránátoshal kevésbé gyakori ezekben az övezetekben, valamint hogy halászata az 1367/2014 rendelet elfogadását megelőzően nem tartozott uniós szintű TAC hatálya alá.

17 A Tanács és a Bizottság szerint az ICES mélyvízi halászati erőforrások biológiájával és értékelésével foglalkozó, 2014. április 4. és 11. között ülésező munkacsoportja a 2014. évi jelentésében (a továbbiakban: az ICES munkacsoportjának 2014. évi jelentése) rámutatott, hogy arról tájékoztatták, hogy az elmúlt évek során többek között spanyol vonóhálós halászhajók jelentős mennyiségű észak-atlanti gránátoshalat fogtak ki a Hatton-területen. Ezen intézmények szerint ez a jelentés továbbá jelentős eltéréseket rögzített az észak-atlanti gránátoshal kirakodásaira vonatkozóan a megfigyelők adatai és a hivatalos spanyol adatok között, ami bizonyos nyugtalanságot váltott ki a különböző gránátoshalfajokat érintő téves bejelentések lehetőségét illetően.

18 Az ICES munkacsoportja 2014. évi jelentésének tartalmát az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (ÉAHB) igazgatással és tudományos kérdésekkel foglalkozó állandó bizottsága 2014 szeptemberében megvitatta. Ez az állandó bizottság különösen azt hangsúlyozta, hogy az észak-atlanti gránátoshal bejelentett halászatának szintje „meglepő” volt a gránátoshalához képest, mivel az észak-atlanti gránátoshal fogásai hagyományosan alacsonyabbak. Az ICES-t felkérték, hogy a lehetőségekhez képest adjon felvilágosítást e halászatokról. Többek között annak vizsgálatára hívták fel, hogy fennállhatnak-e hibák a fogások bejelentését illetően, illetve hogy fennáll-e az észak-atlanti gránátoshalat érintő új vagy gyorsan növekvő halászat.

19 Ezzel párhuzamosan a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságának C2 osztálya által képviselt Unió 2014 szeptemberében szintén az e tárgyra vonatkozó kérdéseket intézett az ICES-hez.

20 2014. október 3-án a Bizottság a Tanács elé terjesztette az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2015. és 2016. évre történő meghatározásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot. A Bizottság többek között azt javasolta, hogy minden érintett gazdálkodási övezetben állapítsanak meg közös TAC-ot a grénátoshalat és az észak-atlanti grénátoshalat illetően. A közös TAC szintje az ICES grénátoshalra vonatkozó tudományos szakvéleményén alapult, mivel az észak-atlanti grénátoshalra nézve nem állt rendelkezésre ilyen szakvélemény. Ugyanígy a közös TAC-ot elosztó nemzeti kvótákat is csak a grénátoshalra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének megfelelően állították meg.

21 2014. november 7-én az ICES tudományos szakvéleményt terjesztett elő, hogy válaszoljon az ÉAHB és az Unió kéréseire (a továbbiakban: az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye). E szakvéleményből kitűnik, hogy bizonytalanságok állnak fenn a grénátoshal és az észak-atlanti grénátoshal bejelentett fogásainak állományonkénti összetételét illetően. Ami e két halfaj eloszlását és mennyiségét illeti, az ICES jelezte, hogy azok rendszerint hidrológiailag eltérő környezetekben vannak jelen, mivel az észak-atlanti grénátoshal általában a hidegebb északi vizekben él.

22 Az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye hangsúlyozza, hogy a 8X14 gazdálkodási övezetben, valamint az 5B67 gazdálkodási övezet egy részében az észak-atlanti grénátoshal jelentős fogásait jelentették be. Az említett gazdálkodási övezetekbe tartozó VI. és a XII. alövezetekben a grénátoshal kereskedelmi fogásainak szintje átlagosan háromszor nagyobb az észak-atlanti grénátoshal fogásainál. Az ICES ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az egy nagyságrendet meghaladó jelentős különbségek állnak fenn egyrészt a grénátoshal és az észak-atlanti grénátoshal hivatalos kirakodások során bejelentett viszonylagos arányai, illetve másrészt az észak-atlanti grénátoshal halászatával érintett övezetekben történt fogások és az ezen övezetekben végzett tudományos kutatások során megfigyelt viszonylagos arányok között.

23 Az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye ugyanakkor azt is kiemelte, hogy a rendelkezésre álló adatok csekély bizonyító erejű, korlátozott térbeli és időbeli lefedettségű információkat szolgáltattak. Következésképpen az ICES megállapította, hogy szélesebb körű adatgyűjtést kell végezni az észak-atlanti grénátoshalat érintő fogásokat és halászati erőkifejtéseket illetően, amennyiben az ÉAHB és az Unió szabályozni kívánja e halászatot.

24 2014. november 10-én, hétfőn, a Tanács megvitatta a Bizottság által 2014. október 3-án előterjesztett rendeletjavaslatot. A Tanácson belüli vita alapján ezen intézmény elnöksége – a Bizottsággal egyetértésben – kompromisszumos szöveget javasolt. E kompromisszum lényegében az eredetileg a grénátoshal tekintetében megállapított TAC növelését jelentette, oly módon, hogy figyelembe vegyék annak kiterjesztését az észak-atlanti grénátoshalra.

25 A Tanács észrevételeiből kitűnik, hogy a gyakorlatban e kiegészítést az észak-atlanti grénátoshal kirakodásainak a grénátoshal kirakodásaihoz viszonyított átlagos aránya alapján számították ki. Ekképpen az 5B67 gazdálkodási övezetet illetően – mivel az ICES tudományos szakvéleménye 3794 tonnás TAC-ot javasolt a grénátoshalat illetően, az észak-atlanti grénátoshal kirakodásainak becsült éves átlaga pedig ebben az övezetben a grénátoshal kirakodásai becsült éves átlagának 5,7%-át tette ki – a 3794 tonnás mennyiséget 216 tonnával (azaz a 3794 tonna 5,7%-ával) növelték meg, aminek folytán előállt a 4010 tonnás végső mennyiség. Ugyanezen eljárást követték a 8X14 gazdálkodási övezet esetében is, ahol az észak-atlanti grénátoshal kirakodásainak becsült éves átlaga a grénátoshal kirakodásai becsült éves átlagának 25,6%-át tette ki.

26 Az ily módon rögzített TAC-okat a grénátoshalra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását biztosító elosztási kulcs szerint osztották ki az érintett tagállamok között. Következésképpen a Spanyol Királyság kvótái az 5B67 és a 8X14 gazdálkodási övezet vonatkozásában megállapított közös TAC-ok 1,62%-ának, illetve 71,8%-ának feleltek meg.

27 2014. december 15-én a Tanács elnöksége által kidolgozott kompromisszum alapján – annak kisebb kiigazításával – politikai megállapodás született. Valamennyi küldöttség kedvezően nyilatkozott e megállapodásról, a spanyol és a portugál küldöttség kivételével, amelyek a Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatot tettek. Ebben a nyilatkozatban a Spanyol Királyság többek között előadta, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal tekintetében megállapított közös TAC-ok elosztása nem tartotta tiszteletben a halászati tevékenységeknek az egyes tagállamok fogásainak korábbi szintjén alapuló viszonylagos stabilitása elvét.

28 Az 1367/2014 rendeletet az említett megállapodás szerinti megfogalmazásában fogadták el, és 2014. december 20-án kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A rendelet a kihirdetését követő napon lépett hatályba.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

29 A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg az 1367/2014 rendeletet;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

30 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a keresetet, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

31 A Bíróság elnöke a 2015. július 1-jei határozatával engedélyezte, hogy a Bizottság beavatkozzon a Tanács kérelmeinek támogatása érdekében.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelmekről

32 A főtanácsnoki indítvány ismertetését követően a Tanács 2016. szeptember 9-én a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelmet nyújtott be. A Bíróság Hivatalához ugyanezen a napon érkezett levélben a Bizottság hasonló kérelmet terjesztett elő.

33 Kérelmeik alátámasztása érdekében ezek az intézmények lényegében arra hivatkoznak, hogy a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének a főtanácsnok általi értelmezése olyan érveken alapul, amelyeket a felek nem vitattak meg.

34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek vagy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

35 A jelen ügyben a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően megállapítja, hogy minden szükséges adat a rendelkezésére áll a hozzá benyújtott kereset elbírálására, és az ügyet nem olyan érv alapján kell eldönteni, amely előtte nem vitattak meg.

36 Következésképpen a Tanács és a Bizottság újbóli megnyitás iránti kérelmét el kell utasítani.

A keresetről

37 Az 1367/2014 rendelet megsemmisítése iránti keresetének alátámasztása érdekében a Spanyol Királyság három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a Tanács mérlegelési mozgásterének túllépésén és a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének megsértésén, a második az arányosság elvének megsértésén, míg a harmadik az egyenlő bánásmód elvének a megsértésén alapul.

Az első jogalapról

A felek érvelése

38 Első jogalapjának első érvével a Spanyol Királyság azt rója fel a Tanácsnak, hogy a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC megállapításakor pontatlan adatokat vett alapul, mivel a gránátoshal fogásait „az északi-atlanti gránátoshal fogásaiként jelenthették be”. Amint az 1367/2014 rendelet (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, ezt a határozatot az ÉAHB tudományos szakvéleménye és közelmúltbeli megbeszélései alapján fogadták el. Márpedig az ÉAHB tudományos szakvéleménye nem tartalmazott azzal kapcsolatos megállapítást, hogy kell-e közös TAC-ot kialakítani a két gránátoshalfaj vonatkozásában.

39 Emellett a 2014. november 7-i véleményében az ICES rámutatott arra, hogy nem állt módjában nyilatkozni az észak-atlanti gránátoshal halászatának fennállásáról, tekintettel arra, hogy nem álltak rendelkezésére adatok a különböző gránátoshalfajok fogásáról, hiszen a 2010-es évre vonatkozó adatok elégtelenek voltak az ezzel kapcsolatos bármilyen következtetés levonásához. E vélemény emellett rámutatott arra, hogy jelentős különbségek mutatkoznak az észak-atlanti gránátoshal, illetve a gránátoshal fogásainak kirakodására vonatkozó adatok között. Következésképpen az ICES megállapította, hogy az észak-atlanti gránátoshal halászatának meghatározásához a fogásokra és azok kirakodására vonatkozó átfogóbb és részletesebb információkra van szükség. E véleményből tehát egyértelműen kitűnik, hogy nem állnak rendelkezésre olyan egyértelmű tudományos adatok, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy az 5B67 és a 8X14 gazdálkodási övezetben e két faj fejlődik.

40 Ezenfelül a Spanyol Királyság szerint nem bizonyítható, hogy nem volt lehetséges figyelembe venni az e tagállam által az adattovábbításra vonatkozó kérésre válaszul 2014. november 28-án szolgáltatott adatokat amiatt, hogy az 1367/2014 rendeletre vonatkozó politikai megállapodás 2014. november 10-én született meg, mivel e rendeletet csak 2014. december 15-én fogadták el.

41 A Spanyol Királyság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Tanács túllépett a mérlegelési mozgásterén, amikor közös TAC-ot állapított meg a két faj vonatkozásában, holott az ICES tudományos szakvéleményében egyértelműen az szerepelt, hogy a rendelkezésre álló adatok nem bizonyítják, hogy e fajok az érintett gazdálkodási övezetekben fejlődnek, valamint hogy – ebből következően – azok együttesen foghatók.

42 Első jogalapjának második részében a Spanyol Királyság azzal érvel, hogy sem a Tanács, sem a Bizottság nem vette figyelembe az észak-atlanti gránátoshal fogásainak korábbi szintjét az e fajra és a gránátoshalra vonatkozóan megállapított közös TAC-ra alkalmazott elosztási kulcs meghatározásánál. Ezáltal a megtámadott rendelkezésekkel megállapított nemzeti kvóták sértik a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvét, amely megköveteli, hogy minden érintett faj vonatkozásában vegyék figyelembe a fogások korábbi szintjeinek az egyes tagállamok flottái közötti eloszlását.

43 A Spanyol Királyság úgy véli, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában részére kiosztott közös halászati kvótáknak magasabbaknak kellett volna lenniük, mivel a spanyol flotta az észak-atlanti gránátoshal fogásainak jelentős részét teljesítette a 2009-es év és a 2013-as év közötti időszak folyamán. A spanyol flotta által a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének ezen állítólagos megsértése miatt elszenvedett kár mintegy 346 926 euró.

44 Sem a Tanács, sem a Bizottság nem vitatja, hogy nem vették figyelembe az észak-atlanti gránátoshal fogásainak korábbi szintjét a vitatott közös TAC megállapításakor. Nem vitatott ugyanis, hogy ezt a TAC-ot kizárólag a gránátoshalat érintő halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását biztosító elosztási kulcsnak megfelelően osztották el a tagállamok között.

45 A Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

46 Ami először is a Tanács mérlegelési mozgásterének állítólagos túllépését illeti, mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Tanácsnak összetett gazdasági helyzetet kell értékelnie, amikor meghatározza a TAC-ot és elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között, és ennek során széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Hasonló körülmények között a Tanács diszkrecionális jogköre nem kizárólag a meghozandó rendelkezések jellegének és hatályának a megállapítására vonatkozik, hanem bizonyos mértékig az alapvető adatok megállapítására is. Az ilyen hatáskör gyakorlásának felülvizsgálatakor a bírónak annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy nem történt-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés, illetve hogy az érintett hatóság nem lépte-e át nyilvánvalóan mérlegelési jogköre korlátait (lásd ebben az értelemben: 1998. február 19-i NIFPO és Northern Ireland Fishermen's Federation ítélet, C-4/96, EU:C:1998:67, 41. és 42. pont; 1999. október 5-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-179/95, EU:C:1999:476, 29. pont; 2004. szeptember 9-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-304/01, EU:C:2004:495, 23. pont).

47 Ezenfelül a KHP-rendelet 2. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy az „elővigyázatossági megközelítést" a halászati gazdálkodás területén is alkalmazni kell.

48 Márpedig az ezzel kapcsolatban az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában adott fogalommeghatározás szerint ez a megközelítés magában foglalja, hogy a megfelelő tudományos adatok hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy a függő fajok, valamint a nem célfajok és környezetük védelmére vonatkozó állománygazdálkodási intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának.

49 Végül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 54. és 55. pontjában rámutatott, ugyanezen rendelet 6. cikkének (2) bekezdése azon kötelezettség megállapítására korlátozódik, amely szerint a védelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények „figyelembevételével" kell elfogadni, ugyanakkor nem gátolja az uniós jogalkotót abban, hogy meggyőző tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények hiányában is ilyen védelmi intézkedéseket fogadjon el.

50 Emellett a Bíróság a halászati erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra vonatkozó közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 1983. január 25-i 170/83/EGK tanácsi rendeletből (HL 1983. L 24., 1. o.) fakadó hasonló kötelezettség kapcsán már megállapította, hogy a halászati erőforrások védelmére irányuló intézkedéseknek nem kell teljesen összhangban állniuk a tudományos szakvéleményekkel, valamint hogy az ilyen szakvélemény hiánya, vagy nem meggyőző jellege nem akadályozhatja meg a Tanácsot azon intézkedések elfogadásában, amelyeket elengedhetetlennek tart a KHP céljainak megvalósítása érdekében (lásd analógia útján: 1993. november 24-i Mondiet-ítélet, C-405/92, EU:C:1993:906, 31. pont).

51 A fentiekből az következik, hogy a jelen esetben egyrészt a Tanács még az említett két halfajnak az érintett gazdálkodási övezetekben való előfordulására és fogására vonatkozó „meggyőző" tudományos adatok hiányában is rendelkezett hatáskörrel a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC elfogadására, mivel ezt az intézkedést megfelelőnek ítélte meg a gránátoshal erőforrásainak megőrzése érdekében.

52 Másrészt, mivel az INES munkacsoportjának 2014. évi jelentése és az INES 2014. november 7-i véleménye arról számolt be, hogy az érintett gazdálkodási övezetekben az észak-atlanti gránátoshal fogásainak bejelentései olyan jelentősek voltak, hogy az kétséget ébresztett a megbízhatóságukkal kapcsolatban, mivel a gránátoshal fogásait valószínűleg az észak-atlanti gránátoshal fogásaiként jelentették be, és e körülmény lényegesen befolyásolhatta a gránátoshalra megállapított TAC-ok hatékony érvényesülését, tekintettel arra, hogy a szóban forgó két faj nem különböztethető meg egymástól azt követően, hogy a halak fejét eltávolították és a halakat lefagyasztották, ezért a Tanács szükségesnek ítélhette meg az e kockázat ellensúlyozására szolgáló intézkedés elfogadását.

53 E körülmények között nem tekinthető úgy, hogy a Tanács túllépett a mérlegelési jogköre korlátain azzal, hogy közös TAC-ot állapított meg a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra.

54 Az első jogalap első részét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

55 Másodszor, ami a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének állítólagos megsértését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a KHP-rendelet 16. cikke pontosítja, hogy a „halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását”. Ez kiegészül azzal, hogy az „új halászati lehetőségek elosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni”.

56 Egyébiránt az említett rendelet (35) és (36) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy tekintettel többek között bizonyos part menti közösségek halászattól való függésére, a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztásával gondoskodni kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásáról, mégpedig oly módon, hogy az elosztáskor az állományok kiszámítható része jusson az egyes tagállamoknak azzal, hogy e stabilitásnak „biztosítania kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halászattól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől”.

57 A fentiekből az következik, hogy a nemzeti kvóták rendszerének rendeltetése biztosítani valamennyi tagállamnak a megállapított TAC méltányos részét, amelyet lényegében azon fogások alapján határoznak meg, amelyekből e tagállam hagyományos halászati tevékenysége, a halászattól és a kapcsolódó iparágaktól függő helyi népessége a kvótarendszer bevezetése előtt részesült (lásd ebben az értelemben: 1989. december 14-i Agegate-ítélet, C-3/87, EU:C:1989:650, 24. pont).

58 Azt, hogy a Tanács megsértette-e a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvét azzal, hogy nem vette figyelembe az észak-atlanti gránátoshal Spanyol Királyság által bejelentett fogásainak korábbi szintjét, amikor az e fajra és a gránátoshalra vonatkozó közös TAC megállapítását követően meghatározta az egyes tagállamokra jutó kvótákat, a fenti megfontolások és azon körülmény fényében kell megvizsgálni, hogy az uniós jogalkotó széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a meghozandó rendelkezések jellegének és hatályának megválasztásakor.

59 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügy több tekintetben is eltér azoktól az egyéb ügyektől, amelyekkel a KHP területén ez idáig a Bírósághoz fordultak. Így, először is, a szóban forgó két halfaj szabad szemmel nem különböztethető meg egymástól azt követően, hogy a halak fejét eltávolították, és a halakat lefagyasztották. Emellett az uniós jogalkotó rendelkezésére álló tudományos szakvélemények beszámolnak arról a lehetőségről, hogy az észak-atlanti gránátoshal nagyszámú fogásaira vonatkozó – elsősorban egyetlen tagállamból, nevezetesen a Spanyol Királyságból érkező – bejelentések valójában azzal függenek össze, hogy a gránátoshal fogásait tévesen az észak-atlanti gránátoshal fogásaiként jelentették be. Végül, a Tanács nem állapított meg új TAC-ot az észak-atlanti gránátoshalra, így nem végezte el az új halászati lehetőség elosztását, hanem a szóban forgó két fajra vonatkozó közös TAC-nak kizárólag a 2015. és a 2016. évre történő meghatározására szorítkozott.

60 Ezáltal a jelen esetben a Tanács úgy döntött, hogy nem végzi el a kvóták Spanyol Királyság által kért elosztását, jóllehet ha a szóban forgó kvóták kiszámításakor figyelembe vették volna e tagállamnak az észak-atlanti gránátoshal fogásaira vonatkozó bejelentéseit, annak eredményeként tartós előnyhöz jutott volna egy olyan tagállam, amelynek a bejelentett fogásai a tudományos szakvélemények szerint tévesek lehetnek. Ezzel szemben a Tanács az általa választott megközelítést követve – amelynek értelmében az első szakaszban nem veszik figyelembe a bejelentett fogásokat a nemzeti kvóták kiszámításakor – e tekintetben nem nyújtott a bizalomvédelmet megalapozó biztosítékokat, és fenntartotta annak lehetőségét, hogy a bejelentett fogásokra vonatkozó információk ellenőrzése és a meggyőző tudományos szakvélemények beérkezését követően olyan kvótákat rögzít, amelyek a megállapított adatokon alapulnak, és következésképpen méltányos kvótáknak tekinthetők.

61 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg a Spanyol Királyság azon érve, amely szerint a Tanácsnak – mivel a két fajra vonatkozó közös TAC megállapításával tekintetbe vette az észak-atlanti gránátoshal bejelentett fogásait – figyelembe kellett volna vennie az észak-atlanti gránátoshal említett tagállam által bejelentett fogásainak korábbi szintjét, tekintettel egyrészt arra, hogy a jelen ítélet 52. pontjában említett tudományos szakvélemények kételyeket ébresztettek a szóban forgó halfajok bejelentett fogásainak megbízhatóságával kapcsolatban, és másrészt arra, hogy az uniós jogalkotó széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a KHP területén.

62 Következésképpen a jelen esetben nem róható fel a Tanácsnak a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása elvének megsértése.

63 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap második részét megalapozatlanként szintén el kell utasítani.

64 Következésképpen az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

65 A Spanyol Királyság azt rója fel a Tanácsnak, hogy megsértette az arányosság elvét azzal, hogy az 1367/2014 rendeletben közös TAC-ot állapított meg a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra az 5B67 és a 8X14 övezetekben.

66 Először is, a szóban forgó intézkedés nem megfelelő jellegű, mivel a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC meghatározásának keretében nem tartották tiszteletben a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvét, tekintettel a megelőző években az észak-atlanti gránátoshal Spanyol Királyság által teljesített fogásainak korábbi szintjére.

67 Ezenfelül a gránátoshal két fajtájára vonatkozó közös TAC megállapítása nem képez szükséges intézkedést, mivel figyelembe vehették volna a gránátoshal spanyol királyságbeli fogásainak korábbi szintjét, és így az említett állam érdekeire kevésbé hátrányos intézkedést fogadhattak volna el.

68 Végül, a szóban forgó intézkedés aránytalan, mivel azon a feltevésen alapul, miszerint a gránátoshal nagyszámú fogásait tévesen az észak-atlanti gránátoshal fogásaiként jelenthették be. Márpedig e feltevésnek nincs tudományos alapja, és annak elfogadása aránytalan lenne a Spanyol Királyság érdekeinek abból eredő sérelméhez viszonyítva, hogy a két fajra vonatkozó közös TAC megállapításakor nem vették figyelembe az észak-atlanti gránátoshal fogásainak korábbi szintjét.

69 A Spanyol Királyság emellett pontosítja, hogy nem annyira a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC meghatározása okoz számára sérelmet, mint inkább az, hogy az e két fajra vonatkozó közös TAC megállapítása során a Tanács nem vette figyelembe az észak-atlanti gránátoshal fogásainak korábbi szintjét.

70 A Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy ezt a jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogszerű célok elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, mivel több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célokkal (lásd különösen: 2013. november 14-i SFIR és társai ítélet, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ezen elv megvalósulási feltételeinek bírósági felülvizsgálata esetén, tekintettel az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörére a közös halászati politika területén, az e tárgyban hozott intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással az ilyen intézkedés jogszerűségére. Így nem az a kérdés, hogy a jogalkotó által alkalmazott intézkedés volt-e az egyetlen vagy a lehető legjobb, hanem hogy az nyilvánvalóan alkalmatlan volt-e (a közös agrárpolitika tekintetében lásd: 2013. november 14-i SFIR és társai ítélet, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 Ami a jelen esetben szóban forgó szabályozás arányosságát illeti, meg kell állapítani, hogy amint az a jelen ítélet 59. és 60. pontjából kitűnik, ha a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC meghatározásakor figyelembe vették volna az észak-atlanti gránátoshal spanyol királyságbeli fogásainak korábbi szintjét, annak éppen az lett volna a következménye, hogy e tagállam számára olyan bejelentett fogások alapján osztottak volna ki kvótákat, amelyeket a Tanács a tudományos szakvélemények alapján valószínűleg tévesnek tekintett volna.

74 Márpedig, mivel a Tanács egyrészt védelemben kívánta részesíteni a gránátoshalat a túlhalászással szemben, másrészt fenn kívánta tartani annak lehetőségét, hogy az észak-atlanti gránátoshal bejelentett fogásaira vonatkozó információk ellenőrzését és a meggyőző tudományos szakvélemények beérkezését követően megállapított megbízható adatok alapján határozza meg a TAC-okat és a kvótákat, nem tekinthető nyilvánvalóan alkalmatlannak az a döntés, hogy a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC meghatározása során figyelmen kívül hagyják az észak-atlanti gránátoshal Spanyol Királyság által bejelentett fogásait.

75 Ehhez hozzá kell tenni, hogy a Spanyol Királyság mindenesetre nem bizonyította, hogy az érdekeire nézve kisebb sérelemmel járó intézkedés útján is megvalósíthatók lettek volna a Tanács által elérni kívánt célkitűzések.

76 Ennélfogva a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvelése

77 Harmadik jogalapjával a Spanyol Királyság azt rója fel a Tanácsnak, hogy az megsértette az egyenlő bánásmód elvét, amikor egyoldalúan közös TAC-ot állapított meg a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra, jóllehet hasonló helyzetekben az uniós intézmények tiszteletben tartották volna a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvét azzal, hogy a TAC megállapításakor figyelembe veszik a tagállamok korábbi fogásaira vonatkozó kvótákat, vagy a tagállamok valamelyikének tiltakozása esetén nem állapítottak volna meg közös TAC-ot.

78 Így, először is, a 2011-es év során egy új fajnak, nevezetesen a tengerfenéken élő vörös álsügérnek a vörös álsügérekre kiterjedő TAC hatálya alá való felvételéről szóló megbeszéléseket követően a Bizottság figyelembe vette a Németországi Szövetségi Köztársaságnak és az Észt Köztársaságnak a tengerfenéken élő vörös álsügérekre vonatkozó TAC rögzítésével kapcsolatos állításait. Ezt követően a Bizottság – amely a farkassügérre 2012-től megállapítandó TAC bevezetésének mérlegelésekor bizonyos tagállamok, köztük Írország ellenállásába ütközött – rámutatott arra, hogy az e fajra vonatkozó TAC megállapításakor a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvével összhangban figyelembe venné valamennyi tagállam fogásainak korábbi szintjét, és a tagállamokra bízná, hogy szabadon tárgyalásokat folytassanak egy valamennyiük számára megfelelő megállapodásról. Végül, továbbra is a konszenzuskeresés jegyében, a Bizottság több éve arra biztatja a Spanyol Királyságot és a Portugál Köztársaságot, hogy a szardínia tekintetében kössenek megállapodást egy olyan TAC megállapítása érdekében, amely figyelembe veszi a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvét.

79 A Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

80 Az egyenlő bánásmód elvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közös agrárpolitika és a közös halászati politika keretén belül bármely hátrányos megkülönböztetés tilalmát megfogalmazó EUMSZ 40. cikk (2) bekezdésének második albekezdése – az EUMSZ 38. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével együttesen értelmezve – nem más, mint az egyenlőség általános elvének a különös kifejeződése, amely megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék különbözőképpen, és a különböző helyzeteket ne kezeljék azonos módon, kivéve ha a megkülönböztetés objektív módon igazolható (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i SFIR és társai ítélet, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

81 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az az ítélet 59. pontjából kitűnik, a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC megállapítása, valamint az, hogy nem vették figyelembe az észak-atlanti gránátoshal Spanyol Királyság által bejelentett fogásainak korábbi szintjét, a Tanács szerint szükséges volt ahhoz, hogy hatékony védelemben részesítsék a gránátoshalat egy világosan meghatározott körülményekkel jellemezhető helyzetben.

82 Márpedig a Spanyol Királyság semmilyen bizonyítékot nem szolgáltat, amely alapján megállapítható lenne, hogy a harmadik jogalapjának alátámasztása érdekében általa említett példák körülményei a jelen ítélet előző pontjában hivatkozottakkal megegyezők vagy azokhoz hasonlók. Konkrétabban, a Spanyol Királyság nem bizonyította, hogy az összehasonlítás céljából említett ügyekben fennállt annak valószínűsége, hogy a TAC hatálya alá tartozó faj bejelentett fogásait érintő jelentős hibák fordultak elő, mivel e fajt a fogások kirakodásakor összetéveszthették egy másik, a TAC hatályán kívül eső fajjal.

83 Ezért a harmadik jogalapot mint megalapozatlant szintén el kell utasítani.

84 Mivel a Bíróság a hivatkozott jogalapok egyikének sem adott helyt, a Spanyol Királyság keresetét teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

85 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Spanyol Királyságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanezen eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba a Tanács kérelmének támogatása végett beavatkozó Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások